

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **R. M.**, zastoupen Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 10. 2017, č. j. 17 A 125/2017 - 32,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 10. 2017, č. j. 17 A 125/2017 - 32, **se zrušuje a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalovaná rozhodla rozhodnutím ze dne 3. 4. 2017, č. j. KRPA-119640-18/ČJ-2017-000022, o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Rozhodnutím ze dne 14. 7. 2017, č. j. CPR-19146-3/ČJ-2017-930310-C220, pak žalovaná rozhodla o zamítnutí žalobcovy žádosti o propuštění ze zařízení podle § 129a odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

II.

[2] Žalobce se žalobou doručenou Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) dne 18. 7. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14. 7. 2017. Usnesením ze dne 31. 8. 2017, č. j. 4 A 80/2017 - 22, postoupil městský soud z důvodu své místní nepřislušnosti věc Krajskému soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“). Ještě než krajský soud ve věci rozhodl, došlo mu dne 3. 10. 2017 vyrozumění žalovaného ze dne 2. 10. 2017

(na č. 1. 30 soudního spisu) o tom, že žalobcovo zajištění bylo ukončeno dne 10. 8. 2017. Podle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném od 15. 8. 2017, přitom platí: „V případě, že je zajištění cizince ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince, o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení, soud řízení o žalobě zastaví.“ Krajský soud proto usnesením ze dne 4. 10. 2017, č. j. 17 A 125/2017 - 32, řízení zastavil.

III.

[3] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodu protiústavnosti aplikovaného § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců a navrhl, aby Nejvyšší správní soud věc předložil Ústavnímu soudu s návrhem na zrušení § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců a aby řízení o kasační stížnosti do vydání rozhodnutí Ústavního soudu přerušil.

IV.

[4] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že podle jejího názoru nebyly splněny podmínky pro vyhovění dané žádosti o propuštění ze zařízení z důvodu jejího podání v době, kdy k tomu žalobce nebyl oprávněn. Skutečnost, že žalovaná neshledala důvody pro vyhovění žádosti, nelze považovat za odepření přezkumu důvodů žalobcova zajištění.

V.

[5] Nejvyšší správní soud vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti přezkoumal napadené usnesení krajského soudu a shledal přitom, že řízení před krajským soudem, jež vedlo k vydání tohoto usnesení, trpělo vadami, ke kterým musí kasační soud přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), a tyto vady způsobily jeho nezákonnost.

[6] Ustanovení § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců, nově zakotvující povinnost soudu zastavit řízení, pokud je zajištění cizince ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu mimo jiné o žalobě proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení, tak jak ho na projednávanou věc aplikoval krajský soud, bylo do zákona o pobytu cizinců včleněno zákonem č. 222/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Tento zákon vstoupil v účinnost dne 15. 8. 2017.

[7] Podle čl. II. odst. 1 části první tohoto zákona se řízení podle zákona č. 326/1999 Sb. zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené, dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

[8] Ustanovení § 32 s. ř. s. stanoví, že řízení je zahájeno dnem, kdy návrh došel soudu.

[9] Ze záznamu na č. 1. 10 spisu krajského soudu jednoznačně vyplývá, že žaloba byla podána k městskému soudu dne 18. 7. 2017. Následně dospěl městský soud k závěru o své

pokračování

místní nepřislušnosti a věc usnesením ze dne 31. 8. 2017, č. j. 4 A 80/2017 - 22, postoupil Krajskému soudu v Plzni. Rozhodující pro posouzení aplikace sporného ustanovení o zastavení řízení je tedy otázka, v jakém okamžiku došlo k zahájení řízení, zda podáním žaloby u místně nepřislušného soudu (před účinností novely zákona o pobytu cizinců), nebo teprve postoupením věci místně příslušnému soudu (po nabytí účinnosti novely).

[10] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu „[s]oudní řád správní pro řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (§ 72 odst. 1 s. ř. s.) nestanoví, u kterého soudu má být žaloba podána, jinak řečeno nestanoví jako podmínku, že žaloba musí být podána u věcně a místně příslušného soudu. Z ustanovení § 32 s. ř. s. pouze vyplývá, že podáním návrhu u soudu je zahájeno řízení a zahájení řízení má vedle účinků procesních i účinky hmotněprávní v podobě stavení běhu promlčecích a prekluzivních lhůt. Zákon tedy v tomto ustanovení uvádí jen okamžik zahájení řízení u soudu. Otázka místní příslušnosti soudu k projednání věci je pak řešena v ustanovení § 7 s. ř. s. Má-li soud, u něhož byl návrh podán, za to, že k jeho vyřízení z hledisek uvedených v ustanovení § 7 odst. 2 až 5 s. ř. s. není místně příslušný, má postupovat v zákoně pro tento případ stanoveným postupem. V takovém případě je povinen postoupit podání k vyřízení soudu místně i věcně příslušnému dle § 7 odst. 7 s. ř. s. Z citovaných zákonných ustanovení tedy jednoznačně vyplývá závěr, že řízení se u soudu, bez ohledu na jeho místní příslušnost, zahajuje v tomto případě podáním žaloby a toto podání žaloby, tedy zahájení řízení u soudu, má v oblasti hmotného práva za následek i stavení běhu promlčecích a prekluzivních lhůt. Postoupení žaloby místně příslušnému soudu v důsledku podání žaloby k soudu místně nepřislušnému nemá vliv na běh lhůty k podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s., neboť řízení u soudu jako takového je s popsány hmotněprávními i procesními důsledky již zahájeno (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2008, č. j. 3 Ads 18/2008 - 48; viz též jeho rozsudky ze dne 15. 8. 2008, č. j. 8 As 2/2008 - 112, publ. pod č. 1721/2008 Sb. NSS, ze dne 24. 9. 2008, č. j. 6 Ads 83/2008 - 41, či ze dne 23. 5. 2012, č. j. 1 As 72/2012 - 18).

[11] V nyní projednávané věci je nesporné, že žaloba ve věci žalobcovy žádosti o propuštění ze zajišťovacího zařízení byla podána přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 222/2017 Sb., a to dne 18. 7. 2017, i když se tak stalo u místně nepřislušného soudu (Městského soudu v Praze). Městský soud sice následně věc postoupil soudu místně příslušnému (Krajskému soudu v Plzni), ale to nic nemění na skutečnosti, že k zahájení řízení došlo dne 18. 7. 2017, a krajský soud měl proto při projednávání věci aplikovat zákon o pobytu cizinců ve znění účinném k tomuto dni, které zastavení řízení z důvodu ukončení zajištění neumožňovalo.

[12] Z tohoto důvodu bylo rozhodnutí krajského soudu nezákonné. Byť stěžovatel námitku nezákonnosti z důvodu aplikace neúčinné právní úpravy v kasační stížnosti neuplatnil, Nejvyšší správní soud k ní přihlédl z úřední povinnosti, a pro tuto vadu také usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud bude v souladu se závazným právním názorem zdejšího soudu (§ 110 odst. 4 s. ř. s.) povinen o žalobě rozhodnout znovu, a to podle zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 14. 8. 2017. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že z důvodu této vady řízení nemohl věcně přezkoumat stěžovatelovu kasační námitku.

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu